

طی ۴۰ سال گذشته همواره جمهوری اسلامی درخصوص بحران های بین المللی مواضع درستی اتخاذ کرده است که بحران اوکراین هم از این موضوع مستثنا نیست. هم دولت سیزدهم و هم رهبر معظم انقلاب موضع منطقی و اساسی و در عین حال هوشمندانه نسبت به مسائل دنیا اتخاذ کردند که ما خواستار توقف این جنگ هستیم و هرگونه خونریزی که انسان های بیگناه را در معرض کشتار قرار بدهد خط قرمز انقلاب اسلامی و جمهوری اسلامی بوده. اینکه هیچ کشوری حق تسلط بر ما را ندارد و ما به هیچ کشوری تجاوز نمی کنیم، جزو اصول ما است

اظهار نظرهای ناتو، غرب و امریکا قبل از بحران اوکراین یعنی قبل از حمله روسیه به اوکراین را با بعد از حمله روسیه به اوکراین مقایسه کنید. این نشانگر آن است که این نظام از اینجا به بعد پای اوکراین نخواهد ایستاد. همان طور که زلنسکی مجبور شد بگوید این حمله به اروپا است، این حمله به جهان است و این حمله به امنیت است و گفت شما پای ما اگر نایستید، به سراغ شما هم خواهند آمد. این جمله زلنسکی بود که کاملاً این را می فهمد و ممکن است در آینده سیاستمدارانی در اوکراین سر کار بیایند که متوجه بشوند باید با روسیه کار کنند. یعنی چاره های جز کار با روسیه ندارند و حتی ممکن است خودشان مایل باشند به طرف روسیه بروند. ما باید این مسائل سیاسی داخلی و هویتی که الان بین روسیه و اوکراین وجود دارد. چون کی یف را روس ها از آن خودشان می دانند. وقتی تاریخ خودشان را شروع می کنند از کی یف شروع می کنند و اینها مسائلی است که به خودشان مربوط است و در تاریخ سیاسی دیرپای خودشان باید اینها را جست و جو کنیم و حق انتخاب سرنوشت شان را به خودشان واگذار می کنیم.

ما تحلیل های انسانی خودمان را داریم و نسبت به آنها نیز حساس هستیم، اما تحلیل های سیاسی و ژئوپلیتیک خاص خودمان را راجع به آن منطقه داریم. یکی از بحث های مهم امروز این است که امریکایی ها پای متحدین شان و شرکایشان در دنیا نمی ایستند. اتفاقاً این جمهوری اسلامی ایران بود که در سوریه ایستاد و این روسیه است که در حوزه نفوذ خودش می ایستد و هزینه آن را هم می دهد، ولی غرب و نظام لیبرال دموکراسی غرب که براساس یک منفعت گرایی اصالت منافع، ابزارگرایی و عقلانیت ابزاری بنا شده، صرفاً تا جایی با شما همراه است که برایش سود داشته باشد و همین که قرار باشد جایی هزینه بدهد، دیگر پشت شما را خالی خواهد کرد و این خودش نمونه ای از افول نظام لیبرال دموکراسی است که روس ها به جدیت پای آن ایستاده اند. ما فارغ از اینکه بحث ارزشی بکنیم، این گونه ایستادن این کشور نسبت به چیزی که فکر می کند حقش هست، شایسته تحسین می دانیم. غرب در گرجستان چراغ سبز نشان داد و وقتی روسیه حمله کرد کنار کشید و فقط به محکومیت رسانه ای اکتفا کرد. مطالب غرب، روزنامه ها، رسانه ها و

